

UITGANGSPUNTEN

Uitleg van de belangrijkste uitgangspunten bij de beoordeling van een Wmo-melding.

1. Voorzienbaarheid

Weet iemand dat hij in de toekomst ondersteuning nodig heeft? Dan verwachten we dat hij daar rekening mee houdt. Bijvoorbeeld door op tijd te gaan zoeken naar een andere woning. Of te sparen voor aanpassingen in de woning. Maar bijvoorbeeld ook het op tijd regelen van hulp voor de periode na een operatie.

2. Goedkoopst adequaat

Zijn er voor een beperking meerdere voorzieningen als oplossing mogelijk? Dan kiezen we voor de goedkoopste oplossing. Ook al heeft degene die de Wmo-melding doet liever een duurdere oplossing.

3. Eigen mogelijkheden ten volle benutten

Heeft iemand voordat hij een Wmo-melding deed zelf al iets gedaan om voor een oplossing te zorgen? Dan zijn we daar erg blij mee. Want dan hoeft de gemeente dat niet meer te doen. We blijven kijken naar de mogelijkheden die iemand heeft om een probleem op te lossen. Zelfstandig, of met de mensen om hem heen.

4. Wil belangrijk, niet doorslaggevend

Natuurlijk vragen we welke oplossing iemand wil. Maar daar we kunnen daar niet altijd helemaal rekening mee houden. De oplossing moet wel goed

uitgevoerd kunnen worden. En passend en betaalbaar zijn.

5. Niet altijd alles compenseren

Heeft iemand beperkingen? Kan iemand zonder onze hulp meedoen aan de maatschappij? Dan hoeven we niet alles op te lossen. Wat iemand zelf nog kan doen, doet de gemeente niet. De gemeente heeft geen compensatieplicht. Natuurlijk kunnen we wel meedenken. Of verwijzen naar instanties die verder kunnen helpen.

6. Financiën

Een Wmo-aanvraag wordt niet direct afgewezen als iemand genoeg geld heeft. Maar we vragen er wél naar. Want we willen zien wat de financiële situatie van iemand is. Heeft iemand genoeg geld om zelf een oplossing te betalen? Dan zullen we dat aangeven. Bijvoorbeeld: iemand woont al 25 jaar in een koophuis. Maar hij heeft zijn huis nooit onderhouden. Dan is ouderdom en slijtage blijkbaar geen probleem. Of iemand heeft er niet voor gekozen om zijn oude badkamer op te knappen. Maar hij heeft het afgelopen jaar wel veel geld uitgegeven aan een nieuwe auto en vakanties. Dan zegt dat iets over hoe belangrijk hij het vindt om deze belangrijke zaken op eigen kracht te regelen. Naar al dat soort dingen kijken we bij de Wmo-melding.

EEN WMO-MELDING OMDAT U ZELFSTANDIG VERDER WILT

Wat doet de gemeente en wat kunt u zelf doen?

U heeft ons laten weten dat u hulp of ondersteuning nodig heeft. U wilt graag weer meedoen met activiteiten die voor u belangrijk zijn. Of u wilt zelfstandig blijven wonen. En u wilt met deze steun op uw eigen manier blijven meedoen in onze samenleving.

Wij onderzoeken samen met u wat daarvoor nodig is

Dat doen we heel zorgvuldig, We hebben daar met u een gesprek over. Als u dat wilt mag daar een mantelzorger of cliëntondersteuner bij zijn. Zij kunnen bijvoorbeeld meedenken of u helpen met het invullen van formulieren van de gemeente.

Wij willen u helpen met het regelen van de ondersteuning die echt nodig is. Daarbij kijken we naar uw persoonlijke situatie. Wat heeft u zelf al gedaan? Wat kunt u nog meer doen? En wat kunnen de mensen om u heen voor u doen? Uw familie, vrienden, kennissen en burens? Misschien kan iemand uw mantelzorger worden. Ook kijken we naar de mogelijkheden van een

buurthuis of een wijkorganisatie waar iedereen welkom is. En soms kunt u zelf iets kopen of lenen waarmee het leven weer iets gemakkelijker wordt.

Lukt het écht niet meer om uw problemen op die manier op te lossen? Dan onderzoeken we welke ondersteuning vanuit de Wmo nodig is. Dat onderzoeken we uitgebreid. We vragen naar uw persoonlijke omstandigheden, familierelaties en de hulp die u al krijgt van een mantelzorger of bij geldzaken.

We kunnen niet alle problemen oplossen. Sommige problemen of beperkingen moet u helaas accepteren. Hoe vervelend dat ook voor u is. Wel willen wij u graag helpen om zoveel mogelijk verder te kunnen met uw dagelijks leven.

We letten op de kosten. Alleen zo blijft goede zorg betaalbaar

U vraagt zich misschien af: ik heb toch een Wmo-melding gedaan? Dat doe ik toch niet voor niets? Wij begrijpen die vragen. Maar we moeten ook onderzoeken wat nodig is en wat werkelijk passend is.

Wij willen u helpen met de ondersteuning te regelen die écht nodig is. Daarom is het belangrijk dat we goed op de kosten letten. We zijn zuinig. We mogen niet in een situatie komen waarin het geld op is. Want dan kunnen de mensen die het écht nodig hebben, geen ondersteuning meer krijgen.

Wat zegt de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) eigenlijk?

Bij een Wmo-melding is de gemeente verplicht om zorgvuldig onderzoek te doen. Volgens de wet mogen we alleen een maatwerkvoorziening toekennen als er niets anders mogelijk is. Eigenlijk staat er dus in de wet: 'geen toekenning, tenzij'. De gemeente mag dus alleen helpen als het écht niet anders kan.

Ruime toepassing van de wet heeft nadelen

In de afgelopen jaren kregen inwoners van Den Haag veel hulp en ondersteuning van de gemeente. Voor ieder probleem – groot of klein – gaf de gemeente een oplossing op maat. De wet werd ruim toegepast. Dat gebeurde met de beste bedoelingen. Maar dat houden we niet vol. Dat is duur. En we keken te weinig naar wat mensen zelf kunnen. En wie er allemaal om hen heen staan om te helpen.

We gaan daarom terug naar de bedoeling van de wet

Het is de bedoeling van de Wmo dat mensen zoveel mogelijk zélf doen. En elkaar zoveel mogelijk helpen. Dat vinden de meeste mensen eigenlijk ook heel logisch. En dat is ook logisch. Bijvoorbeeld sparen voor een elektrische fiets als de kracht in de benen afneemt. Of tijdig proberen om een woning te vinden die past bij iemands leeftijd of fysieke mogelijkheden. Maar ook dat de schoonmaakster die al jaren over de vloer komt wordt behouden. Ook als een thuishulp van de gemeente goedkoper is.

Het is de bedoeling dat mensen hulp vragen van hun omgeving. En hulp aanbieden als ze dat kunnen. Daar wordt iedereen beter van. Zo houden we de zorg betaalbaar. Zodat iedereen in Den Haag die dat nodig heeft, passende zorg kan krijgen én behouden.

De Wmo: samen zoeken naar een passende oplossing

Scootmobielpool

Mevrouw Van Steenwijk is bijna 80 jaar en kan na een heupoperatie niet meer zo ver lopen. Autorijden lukt ook niet meer. Maar mevrouw Van Steenwijk is een ondernemende vrouw en wil graag haar zelfstandigheid van vroeger terug. Dat lukt niet met het gebruik van AV 070 en Valys. Haar oudere zus woont een paar straten verderop en heeft een scootmobiel. Als mevrouw Van Steenwijk er nu ook eentje had, zouden ze samen tochtjes door de stad kunnen maken!

Na onderzoek is ons voorstel aan mevrouw Van Steenwijk dat zij AV 070 gebruikt voor stadsritten en Valys voor de langere afstanden. Binnen Den Haag kan ze gebruikmaken van de scootmobielpool bij haar in de buurt. Mevrouw Van Steenwijk is blij met de oplossing. Ze kan een scootmobiel gebruiken als het nodig is. Maar het is voor haar niet nodig er zelf één te krijgen.

Haags Ontmoeten

Mevrouw Fabius is al op jonge leeftijd weduwe geworden. Ze heeft vijf kinderen grootgebracht die allemaal goede opleidingen hebben gevolgd. Ze zijn succesvol en werken hard aan hun carrière. Ze bezoeken hun moeder nauwelijks. Mevrouw Fabius lijdt sinds het vertrek van haar kinderen aan depressies. Ze is daardoor niet in staat om veel te ondernemen. Volgens haar psychiater zou dagbesteding kunnen helpen. Dan krijgt ze structuur in de dag en verdwijnt de eenzaamheid.

Na onderzoek is ons voorstel dat mevrouw Fabius mee gaat doen met Haags Ontmoeten. Dit is een plek in de wijk waar alle ouderen (en hun mantelzorgers) vrij binnen kunnen lopen. Het is een plek om te ontmoeten, ervaringen te delen en te ontspannen. Mevrouw kan er ook meedoen aan allerlei activiteiten. Die activiteiten zorgen ervoor dat zij weer wat contacten heeft en plezier krijgt. Ze voelt zich minder eenzaam en blijft lekker bezig. Bovendien krijgt mevrouw Fabius weer energie. En daardoor vinden haar kinderen het ook weer leuker om met de kleinkinderen langs te komen.

Sparen voor woningaanpassingen

Meneer Aslan woont al sinds hij met zijn grote liefde is getrouwd in de Vogelwijk. De drie kinderen zijn het huis uit. Vlak nadat hij met pensioen ging, werd er een progressieve spierziekte ontdekt. Langzaam ging meneer achteruit. Maar samen met zijn vrouw kon hij nog wel genieten van mooie reizen en hun prachtige huis. Meneer Aslan voelt nu dat hij afhankelijker wordt en wil zijn vrouw niet te veel belasten. Hij vraagt om een aangepaste keuken zodat hij voorlopig ook zelf kan blijven koken.

Na onderzoek is ons voorstel dat meneer Aslan eerst met zijn vrouw overlegt dat zij voortaan zal koken.

Ook kunnen zij samen gebruik maken van een maaltijdservice zoals Tafeltje Dekje. Verder lijkt het verstandig om samen te bespreken of hun woning nog wel geschikt is. Binnenkort zullen meer aanpassingen nodig zijn. Zij kunnen misschien zelf beter een aangepaste woning zoeken. Meneer en mevrouw Aslan zijn goed in staat om zelf te kiezen. Gelukkig lijkt de familie ook voldoende spaargeld te hebben om zelf te zorgen voor een woning die past bij hun situatie.